

Η “Φωνή Κυρίου” της 14ης Απριλίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

14 Ἀπριλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3437)

Η ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΝΕΚΡΩΣΗ

Πλησιάζοντας στό τέλος τῆς Μεγάλῃς Σαρακοστῆς, σάν μιά τελευταία ὠθηση «πρός διέγερσιν τῶν ραθύμων», ὅπως μᾶς ἰέει τό συναξάρι τῆς ἡμέρας, ἡ Ἐκκλησία μᾶς θυμίζει τό συγκλονιστικό παράδειγμα μετανοίας τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἐπειδή συχνή αἰτία τῆς ραθυμίας εἶναι ἡ ἔλθειψη ἐλπίδας στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί ἐνίοτε ἡ πλήρης ἀπογοήτευση λόγῳ τῆς χρόνιας βύθισης σέ βούρκο παθῶν, προβάλλεται ἡ μετάνοια μᾶς γυναίκας, ἡ ὁποία παρ' ὅλο

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τῇ “Φωνή Κυρίου” τῆς 14ης Απριλίου 2019 τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε στίς Ενορίες ολόκληρης τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας.

ΕΤΟΣ 67ον

14 Ἀπριλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3437)

Η ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΝΕΚΡΩΣΗ

Πλησιάζοντας στο τέλος της Μεγάλης Σαρακοστής, σάν μιά τελευταία ώθηση «πρός διέγερσιν τῶν ραθύμων», ὅπως μᾶς λέει τὸ συναξάρι τῆς ἡμέρας, ἡ Ἐκκλησία μᾶς θυμίζει τὸ συγκλονιστικὸ παράδειγμα μετανοίας τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἐπειδὴ συχνὴ αἰτία τῆς ραθυμίας εἶναι ἡ ἐλπίσιση ἐλπίδας στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνίοτε ἡ πλήρης ἀπογοήτευση ὁλόγῳ τῆς χρονίας βύθισης σὲ βούρκο παθῶν, προβάλλεται ἡ μετάνοια μιάς γυναίκας, ἡ ὁποία παρ' ὅλο πού κατάντησε σὲ πυθμένα ἀπωλείας, δὲν ἀπελπίστηκε· ἀποτόλημψε τόσο δυναμικὸ ἀγῶνα μετανοίας, ὥστε ὄχι ἀπλῶς σώθηκε, ἀλλὰ ἐγινε ἁγία. Πῶς γεννήθηκε ἡ ἐλπίδα σωτηρίας στὴν καρδιά τῆς πόρνῃς; «Ἐλπίδα τίκει δῶρων Κυρίου πείρα», ἀπαντᾷ ὁ Σιναΐτης ἅγιος Ἰωάννης· καὶ τὸ πρῶτο δῶρο πού δέχθηκε ἡ ἁγία Μαρία ἦταν τὸ νὰ ἀνοίξει καὶ γι' αὐτὴν ἡ πόρτα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ μπορέσει νὰ προσκυνήσει τὸν Πανάγιο Τάφο.

Τὸ δῶρο καὶ ἡ θύρα

Γιὰ ἀσύγκριτα μεγαλύτερο δῶρο καὶ γιὰ ἀπροσμέτρητα σπουδαιότερη θύρα μᾶς μιλάει στὸ σημερινό ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ὁ θεηγόρος Παῦλος. Τὸ δῶρο εἶναι ἡ διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Χριστοῦ λύτρωσή μας· καὶ ἡ θύρα, πού Ἐκεῖνος μᾶς ἀνοίξε καὶ Πρῶτος μετὰ σαρκὸς εἰσῆλθε, εἶναι ἡ θύρα τοῦ ἐπουρανίου Ναοῦ καὶ Θυσιαστηρίου του. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προέβαλλε σκιωδῶς τὰ θεῖα δῶρα πού θὰ ἀπολαμβάναν οἱ κληρονόμοι τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅταν οἱ προφητεῖες θὰ ἐκπληρώνονταν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴ σταυρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχιερατικὴ μεσσιτεία του. Οἱ δωρεές πού ἤδη ἀπολαμβάνουμε, καθὼς καὶ ἐκεῖνες πού πρόκειται νὰ μᾶς ἐπιδεικνυθοῦν στὴ δόξα καὶ στὴ μακαριότητα τοῦ οὐρανοῦ, ὅλῃς ἀπὸ τὴν ἀρχιερωσύνη τοῦ Χριστοῦ ἐκπηγάζουν καὶ στὴ θυσία του βασίζονται. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος τὸν ὀνομάζει «ἀρχιερέα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ἑβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἁγία, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ἑναντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμιωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

